

Aforizmi

Milan Rupčić

GLUHO DOBA

Milan Rupčić

GLUHO DOBA

2020. godine

Posebnu zahvalnost iskazujem poštovanom gospodinu Josipu Balašku, književniku, na nesebičnom zalaganju i stručnoj pomoći u oblikovanju sadržaja ove knjige.

Milan Rupčić

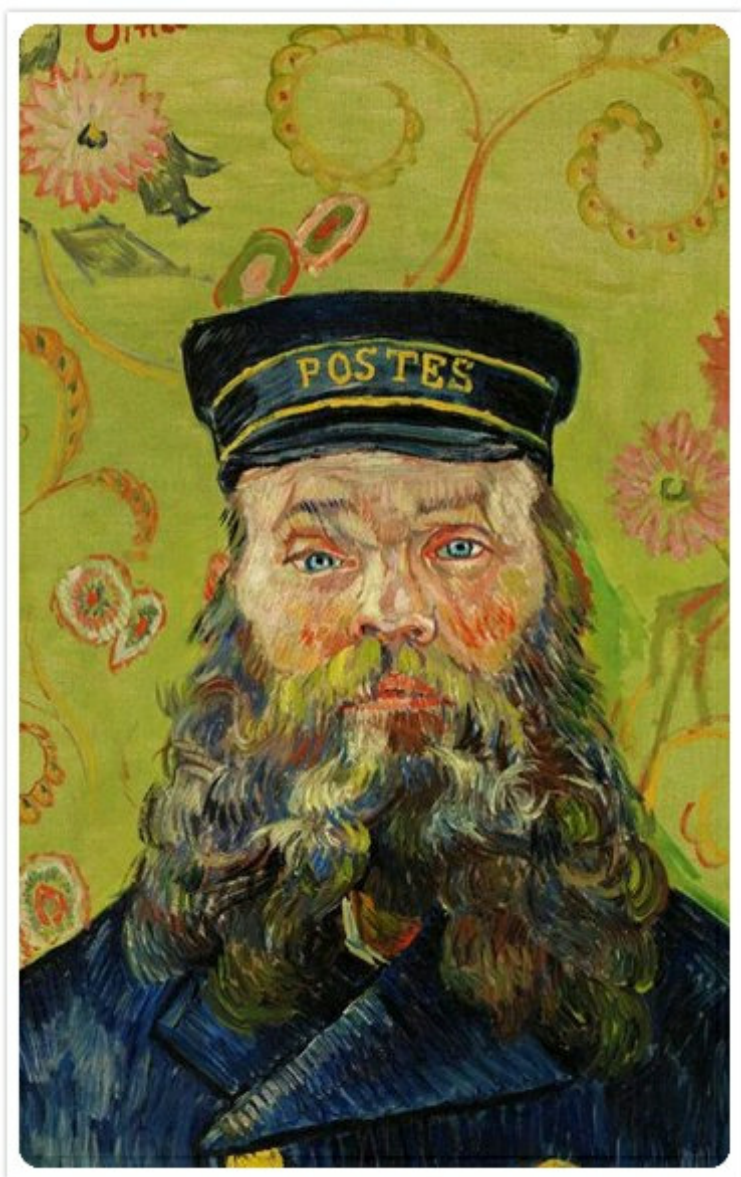

© Copyright Milan Rupčić. Sva prava pridržana.
Ni jedan dio ove knjige ne smije se reproducirati u bilo kom obliku ili na bilo koji način uklopiti u drugi rad, prenijeti u bilo koju formu: bez pismenog odobrenja autora, uvažavajući sva autorska prava.

*Kada je umjetnost sredstvo,
a ne cilj, kultura je žrtva.*

Milan Rupčić

Uvod

Nikada u povijesti, dogmatska glorifikacija a još manje sotonizacija, nisu unapređivali kulturu, niti civilizaciju, kao njen temelj i okvir. Počev od inkvizicijskih lomača do kasnijih ali i današnjih potpala. Srećom po čovječanstvo umjetnost, znanost i zdrava misao, uspjeli su preživjeti sve pogibelji, opstati i omogućiti pomak kotača civilizacije prema slobodi čovjekove misli i djela.

Danas, ponovno smo na prekretnici. S jedne strane je interes za slobodom čovjeka i naroda u kojem obitava a s druge strane nadvija se globalizacija, s tendencijom poništenja osobnosti i identiteta.

Prvi su nastupili mediji i komunikacijski sustavi svih vrsta u povezivanju svjetskog prostora i prokrčili put ostalim globalističkim interesima. Ne treba naglašavati kako su politički i ekonomski interesi dominantni. Za ostvarenje tih ciljeva niti jedno sredstvo nije „zabranjeno“.

Umjetnost je djelatnost koja se više ili manje uspješno odupire globalnim trendovima. Trudi se sačuvati slobodu izričaja i temeljni identitet s promjenjivim uspjehom. Recimo, za svijet mode, moglo bi se reći kako se radi o općoj uniformiranosti.

Književnost, a poglavito poezija, postupno mijenjaju svoje temeljne odrednice i sve više prelaze, sa zahtjevom vremena, u sferu apstrakcije, pa i zabave.

Novinarstvo je pretežno u funkciji određenih politika i interesnih centara moći, tek malobrojni kolumnisti predstavljaju oaze ili otočiće u moru prosječnosti.

Aforistika je žilava i odolijeva trendovima vremena.

Netko je aforizme opisao kao “bisere uma”, iako, nekada, biseri budu kao u latinskoj izreci „Margaritas ante porcos”.

Bilo kako bilo, aforizmi su vrijedne, duhovite i korisne misaono-literarne minijature. Mogu osloboditi misao, obogatiti ljude i vrijeme u kojem živimo – novim spoznajama i vrijednostima .

Milan Rupčić

GLASNI ZVUCI U GLUHO DOBA

Josip Balaško

Milan Rupčić, bogatim životnim iskustvom, kao aktivan sudionik ili tek promatrač društvenih pojava, svjedoči kako u današnjem vremenu postoje smetnje u komunikaciji. Kao da u razgovoru sugovornici ne čuju jedni druge – mnogobrojne političke stranke, vladajući- oporba, vlasnici- radnici, bogati-siromašni, stari- mladi, zaposleni- nezaposleni, učeni- neuki...

Podsjeća ga takvo stanje na nekakvo „gluho doba“ i eto inspiracije za naslov prve, cjelovite knjige aforizama *Gluho doba*.

Želio bi Rupčić više komunikacije, razumijevanja, uvažavanja... no, je li to i ostvarivo ?! Pišući svoje nove aforizme, htio bi popuniti praznine, povezati sugovornike – ispuniti gluhoću vremena. Je li i uspio, vidjet ćemo u knjizi.

Iza ovoga autora stoji napisanih deset knjiga raznih sadržaja i formi. Nekoliko knjiga sadrže klasičnu poeziju, dio su haiku pjesme, limerick pjesme, pripovijetke, kao i veseli narodni bećaraci.

Pjesnik, a sada i aforist, Milan Rupčić prvu svoju cjelovitu knjigu aforizama objavljuje u više tematskih poglavlja. Prethodno, aforizme je objavio u sastavu knjige *Krugovi na površini*, kao jedno od poglavlja.

Knjiga *Gluho doba* sastoji se od osam tematskih aforističkih cjelina, što je primjereno čitati „u dahu“ i tako doživjeti različitost aforizama i začudnu različitost aforizama na istu

temu. Ovakav postupak unosi svježinu doživljaja i daje širu i dublju sliku neke pojave.

Pogledajmo nakratko Rupčićevu *zvučnost* i *glasnost* koju proizvodi njegov um, zapisuje olovka i obznanjuje ova knjiga.

Prvo poglavlje nosi naslov cijele knjige *Gluho doba*. Kroz različite aforizme naglašava se „gluhoća“ u vremenu i prostoru u kojem onda svaki pojedinac pokušava ostvariti želje – ali bez podrške drugih. Netko se pokušava snaći približavanjem ljudima, no nastaje problem kriterija, a pisac će između ostaloga reći:

Ako te svi vole, provjeri gdje griješiš.

Bolesti demokracije, mogu biti početne, tek s prvim simptomima u začetku, međutim, nakon desetljeća, može se smatrati kako su kronično ukorijenjene. Rupčić, kroz aforizme ovoga poglavlja, naglašava kako su mito i korupcija najveći problem u demokraciji, sustav je složen i spor, protkanost je interesima pa će reći:

*Mito i korupcija u demokraciji –
kronična su bolest.*

Poglavlje, pod originalnim naslovom „*Bez boje i mirisa*“ duhovito rasčlanjuje pojavu u ponašanju i djelovanju ljudi - *glupost*. Kaže autor:

*Glupost nema oblik, boju, okus ni miris –
a sveprisutna je.*

Slijedi širok i sveobuhvatan prikaz, u bezbroj varijanti, nosilaca i mjesta gdje se ta „pojava“ ukazuje.

Misliti il' ne misliti poglavlje je u kojem su prikazani ljudi, kod kojih se očekuje određeno promišljanje o nečemu bitnom, no Rupčić duhovito prikazuje tu okolnost s neke druge, neočekivane strane u kojoj „prava“ misao nije prva ili dominantna. Tada se ukazuju paradoksi kojima se poentira u aforizmu.

Poglavlje *Pogled u stvarnost* slika je naše svakodnevice, koja je neiscrpan izvor inspiracije za aforistu. Većina aktera ovoga društvenog trenutka našli su se obuhvaćeni pogledom aforiste. Cijela lepeza društvenih situacija od „normi Ustava do odredbi statuta stranke“ i svega što se u tome prostoru isprepliće tu je – pa to oslikavaju aforizmi, recimo:

*Neki su demokraciju protumačili –
uzmi koliko trebaš. ili
Dali nam demokraciju –
i neka se dalje sami snalazimo.*

Studija o srednjem prstu je, po mišljenju autora, „znanstvena“ analiza novije pojave u društvu, naročito mlađe populacije, a to je pružiti ili pokazati nekome „srednji prst“, kao izraz što se misli o nekome ili nečemu. Duhovite su to varijacije na temu i rekli bi kako se ovom knjigom, valjda u svijetu, prvi put te i takve misli ispisuju u nekoj knjizi. Objavljuje se:

*Srednji prst , kao međunarodni –
znakovni izraz.*

Nije autor propustio prigodu i sam pokazati „srednji prst“ nekim pojavama i nosiocima.

Sedmo poglavlje, još jedan novitet u aforističkoj sferi, znakovitog naslova *Seksforizmi* (naslov u toj dvokovanoj riječi, može biti novo u jezičnom fondu). Prikaz je to intimnijih tema, neuobičajenih u aforistici, no Rupčić se suptilno zadržao u granicama dobrog ukusa. Može se reći kako je i ovdje aforizam na dobitku:

*Pravom muškarcu razlika između žena –
zanemariva je.*

Završnim, kraćim poglavljem knjige *Aforizam, bolest ili lijek*, autor se vraća temeljnim pitanjima – aforizam, njegovo mjesto i uloga u kreativnom procesu, te mogući utjecaj aforizama na društvo i pojave koje utječu na život ljudi u najširem smislu.

Prva, cjelovita i samostalna knjiga aforizama Milana Rupčića *Gluho doba*, podastrla nam je misli zrelog autora. Rupčićevi aforizmi „dišu“ punim plućima ironijom, kritikom, paradoksom i metaforom. Jezičnim igrama i metaforama poigrava se s osobama, društvom, politikom, pojavama i događanjima koja ih povezuju.

Knjiga *Gluho doba* hrvatskoj aforistici donosi nove vrijednosti i novoga aforistu. Obrativši osam rečenih aforističkih adresa, osam aforističkih tema, aforistu Milana Rupčića možemo vidjeti kao poštara, koji mora obići sve adrese, jer aforistička torba puna je zapisa i tek dijelom ispražnjena.

Vjerujem da će se aforizmi svidjeti primateljima ove interesantne i korisne pošiljke. Stoga, ovu knjigu

preporučujem čitateljima a autoru želim što veću buku i glasnoću.

Gluho doba

Plamen predrasuda može spaliti
dobru misao ili osjećaj.

Lijenost duha, majka je svih lijenosti.

Za pravo vrijeme, uvijek je malo vremena.

U krivo vrijeme razmišljamo o pravovremenosti.

Koliko prošlosti još treba, da sustignemo
sadašnjost ?

Politički pervertiti osnovali dosljednu stranku.

Politička prostitucija, kako to profitabilno zvuči.

Mladi ne misle na starost, stari zaboravili mladost.

Starost i mladost idu pod ruku –
do najbliže poslovnice banke.

Mladiću nikad dosta, starcu uvijek previše.

„Samohrani“ pisac nije na državnim jaslama.

Umiljati pisac, dva fonda sisa.

„Konj je pametan“. Ako je tako, zašto čovjek
ne vuče kola !?

Jedno misli, drugo govori, treće...
ne radi ništa.

Prevode stare domaće pisce u novi uvez.

Ruka pravde u znaku je nepravedne predaje.

Digli su ruke od prava i pravde,
spustili ih na „korisniji“ posao.

Ruka ruku mijе – obraz se smije.

U jednu ruku imamo pravo;
u drugu - daj što daš.

Rulja još ne bi digla ruke od linča.

Ruke u parlamentu njišu se -
kako politički vjetar puše.

Ruka pravde navuče i mekanu rukavicu.

Pružio mu ruku prijateljstva – na sahrani.

Ne zna lijeva što radi desna. Ne zna ni desna.

Kada sunce zađe, ne koriste ruke na očima.

Igrao se vatrom, pa ispekao zanat.

Misliš da si dobar, ali većina je objektivnija.

Ako se trudiš svima biti drag –
zamorit ćeš sebe i druge.

Kada želiš svima udovoljiti,
uvijek će biti nezadovoljnih.

Ne možeš biti tako dobar, da te svi vole.

Dok se trudiš oko svih – možeš ostati bez ikoga.

Kada te svi zavole, zabrini se.

Ako te svi vole, provjeri gdje griješiš.

Za svoju otuđenost ne optužuj vrijeme,
govori glasnije.

Ako te dobro ne čuju, napiši poruku –
na portalu.

Bolesti demokracije

Dobili smo demokraciju –
i korupciju u paketu.

Prodali nam demokraciju ;
mito i korupcija gratis.

Mito i korupcija postali organski dijelovi
demokracije.

Mito i korupcija utječu u more –
demokracije.

Mitom i korupcijom „umili“ –
lice demokracije.

Mito i korupcija kao korov
u polju demokracije.

Demokracija, plodno tlo za sjeme –
korupcije.

Žito demokracije, zaraženo korovom
korupcije.

Demokraciju inficirali korupcijom –
neophodna karantena.

Mito i korupcija u demokraciji –
pandemska bolest.

Mito i korupcija tumor su u tkivu
demokracije.

Tumor korupcije ne uklanja se aspirinima –
ni čajevima.

Korupcija se liječi u specijalističkim
ustanovama, s rešetkama.

Matematički : mito i korupcija u demokraciji
zbrajaju se i množe.

Upravo proporcionalno : više demokracije –
više mita i korupcije.

Viša institucija – viša korupcija.

Mitom i korupcijom zarazili –
sustav protiv korupcije.

Dok demokraciju izjeda pohlepa,
debljaju se mito i korupcija.

Demokracijom liječenje od korupcije –
od dijagnoze, gora terapija.

Tko na polju demokracije sije mito,
korupciju žanje.

Bez boje i mirisa

Glupost nema oblik, boju, okus ni miris –
a sveprisutna je.

Glupost je bez mirisa i boje, zato je opasna.

Glupost, najviši izraz slobode građana.

Zakonima zaštićena i uređena glupost.

Svako ima pravo na svoju glupost.

Glupost je besplatna, ali često košta.

Glupost mnoge veže i spaja.

Kod nekoga glupost je bitna osobina.

Glupost, glupe usrećuje – druge žalosti.

Glupi, sa svojom glupošću, nikada nisu sami.

Glupost se rađa, a nekada stječe životom i radom.

Glupost je individualna, osim u politici.

Rat je najveća ljudska glupost.

Rat je nastavak gluposti, glupljim sredstvima.

Treba usvojiti visoki red odličja za glupost.

Glupost vođa nikad nije bez posljedica.

Gluposti vođa uvijek narod plaća.

Pohvalimo se: naši su gluplji nego vaši.
Glupost je na repertoaru i izvan sezone.

Glupost i na jelovniku, s glupim prilogom.

Glupost nam oduzima - ovrhom.

Kažu neki: „Ovrha je stil života“, glupost.

Glupost ne dijele besplatno ,
tek neki su altruisti.

Glupi se osjećaju zdraviji i sretniji.

Glupost nije lokalna, kamo sreće da jeste.

Glupost ne prizna govorne granice.

Glupost nema spol, ni rod.
Za glupost ne treba posebna konvencija.

Glupost ne stari, niti zastarjeva.

Ne postoji recept za posebne gluposti.

Glupost nije ničim limitirana.

Samo je nebo granica svakoj gluposti.

Glupost se može i matematički dokazati.

Glupost se prikazuje i grafički.

Glupost s pet zvjezdica, deluxe.

Diplomatska glupost, posebno je zaštićena.
Glupost i sa stranačkom iskaznicom.

Glupost nema rodovnicu ni krštenicu.

Glupost nije ograničena nacionalnošću.

Svaka konfesija njeguje svoju glupost.

Bog čuva glupe – kao i pijance.

Glupi je glup na bezbroj načina,
pаметan na jedan.

Glupost u svijetu rado stupa u brak,
bez predbračnog ugovora.

Glupost je privilegij zadovoljnih sobom.

Glupost se uvijek nosi,
u svim prigodama.

Glupost otplaćuju generacije.

Glupost ne treba konzervirati,
uvijek je svjež.

Glupost nema ograničen rok upotrebe.

Glupost je često euforična i bez razloga.

Glupost ima klupsku iskaznicu.

Na tribinama, česta je revija gluposti.

Glupost se dokazuje i šakama, ako nema letve.

Glupost nakon utakmice, drugim –
glupljim sredstvima.

Glupost je nekima vrednota, njome se ponose.

Stare gluposti nađu nove sljedbenike.

Kamen temeljac, uz glupost, postavljaju više puta.

Vrpcu gluposti režu samo odabrani.

Glupost s oružjem, najopasnija glupost.

Glupost naša svagdašnja, nasušna.

Glupost se prepozna već u prvom mandatu.

Glupost je moderna, nosi poderane traperice
i po zimi.

Glupost i spava s mobitelom pri ruci.

Opasna glupost, mobitelira za vrijeme vožnje.

Glupost ne posuđuju, zašto i bi – imaju svoju.

Glupost u elektroničkom izdanju,
ulazak u novo doba gluposti.

Glupost često koristi e-mail i SMS.

Glupost najčešće ima udarni tv termin.

Glupost nikada ne iznevjeri samu sebe,
dosljedna je.

Glupost nema domicilni kontinent,
interkontinentalna je.

Dvojno državljanstvo za lopove, glupost.

Za uvoz gluposti plaća se velika carina.

Vlada neće smanjiti PDV na glupost,
proračun je pun gluposti.

Glupost najbolje puni državni proračun.

Država ima monopol na glupost,
kao nekada na duhan.

Nemoguća je zabrana (prohibicija) gluposti.

Glupost ne čeka u čekaonici, ide mimo reda.

Zapošljavanje po natječaju,
smatra se nekorisnom glupošću.

Očekivati pravednu kaznu bogatunu –
naivna glupost.

Svaka glupost ima negdje svoje svetište.

Njena ekselencija, diplomatska glupost.

Prapostojbina naše gluposti još se istražuje.

Glupost može biti i samonikla.

Glupost redovito i obilno zalijevaju.

Glupost je uvijek budna.

Glupost naručuju i dostavom u kuću.

* * *

Glupost često nabavljaju pouzećem,
pomoću pametnog telefona.

* * *

Sve više glupost naručuju preko interneta.

* * *

Glupost pametne knjige spaljuje.

* * *

Glupost se vraća ali s kamatama.

* * *

Kamate na glupost su uvijek veće.

* * *

Nitko glupost ne štedi za stare dane.

* * *

Ne poželi glupost bližnjeg svoga,
ako imaš dovoljno svoje.

* * *

Tko tebe glupošću, treba uzvratiti strpljivošću.

Glupost s plinskom bocom opasnija je.

Od viška gluposti glava može zaboliti.

Glupost ne treba komfor,
može živjeti u šatoru.

Glupost se ne može ničim uljepšati.

Današnju glupost ne ostavljaju za sutra.

Glupost umire posljednja.

Za pokojnom glupošću mnogi tuguju.

Gluposti lijepo stoji crna toga i druge odore.

Glupost u svim pismima znači isto,
samo se na kineskom piše okomito.

Medijska je glupost – globalizacija gluposti.

Glupost traži uvjete opstanka na
drugim planetima.

Glupost ima devet života a može i dulje.

Glupost se uvijek dočeka na noge.

Neke gluposti upisane su u radnu knjižicu.

Glupost na tekućem računu s minusom.

Glupost nekada dobije važnu
književnu nagradu.

Glupost na stranicama dnevnih novina
djeluje informativno.

Glupost sačuvana u zapisniku ili transkriptu,
postaje neugodan svjedok.

Menadžersku glupost, firme skupo plaćuju.

Jedna glupost ne isključuje drugu.

Glupost nikada ne popušta prva,
za to postoje pametni.

Inostrana glupost vrednija od domaće.

Glupost ima dugi rok trajnosti, osim kineske.

Glupost širi granice, vidike ne.

Prepisati diplomski rad, uobičajena glupost.

Prepisati doktorski rad –
akademski je rang gluposti.

Glupost je trajna, nema ograničen vijek života.

Glupost ne prizna globalne klimatske promjene,
pravi se pametna.

Glupost može biti zarazna –
u svjetskim razmjerima.

Glupost se nikada ne osvrće.

Glupost vozi nedopuštenom brzinom –
dok ide, ide.

Glupost pretječe preko pune crte u zavoju,
pa tko preživi.

Utrkivanje jurilicom po autoputu,
neizvjesna glupost.

Gluposti ne treba motoristička kaciga.

Glupost na motorkotaču vozi dijete.

Sinkopa, čest je oblik gluposti.

Sila je glavno sredstvo gluposti.

Sila i glupost su upravo proporcionalne.

Glupost je teško izlječiva,
kod nekih nije uopće.

Nema prirodnog imuniteta od gluposti.

Još nije pronađen lijek protiv gluposti,
kao ni terapija.

Tvrde kako su pošteni i budala braća ;
ova se glupost još ispituje.

Glupost i neukost, bliski su rođaci –
po genetskoj povezanosti.

Glupost stvara i uzgaja podjele i sukobe –
time se hrani.

Glupost nikome ništa ne ustupa ili prepušta –
osim drugoj gluposti.

Neki smatraju glupošću i –
skupljati za psom u parku ili na ulici.

**Misliti il'
ne misliti**

Muškarci ne misle samo na seks...
misle i na pivu.

Žene ne misle samo na razgovor uz kavu...
skoknu k frizerki.

Političari ne misle na narod...
smišljaju kamo poslije mandata.

Tinejdžeri ne misle samo na „travu“...
pomisle i na tekilu.

Djevojke ne misle samo na dečke...
misle i na cure.

Tajkuni ne misle samo na novac...
misle i na nekretnine.

Suci ne misle samo o sudskim predmetima...
misle o karijeri.

Profesori ne misle samo o reformi obrazovanja...
misle o koeficijentima.

Ministri ne misle samo o svom resoru...
misle - što premijer misli.

Policajci ne misle o kriminalcima...
misle što je šef naredio.

Nogometaši ne misle samo na zeleni travnjak...
misle na sive porezne oaze.

Nogometni suci ne misle na utakmicu...
misle kako preživjeti poslije.

Ljepotice ne misle samo na nogometaše...
misle i na rukometaše.

Nogometaši ne misle samo o ljepoticama,
misle o skautima i ugovorima .

Književnici ne misle samo o pisanju...
misle o promocijama.

Dedeki ne misle o mladosti...
čekaj, što su ono mislili ?

Bake ne misle na sutra...
misle, što je ono dedek tražio.

Supružnici na sudu ne misle o djeci...
misle na svoju „pobjedu“.

Djeca ne misle o roditeljima...
misle na svoje frendove.

Putnici u tramvaju ništa ne misle...
uključeni su im mobiteli.

Motoristi ne misle za vrijeme jurnjave...
misle kada je kasno.

Mladi ne misle kada sjedaju u brzi auto...
ne misle ni roditelji.

Ne misle što pišu na portalima...
poslije pisanja je kasno.

Momak i djevojka ne misle...
poslije ... nema kajanja.

Aforisti ne misle samo o aforizmima...
misle i o epigramima.

Mislio je kao priznanje dobiti „Odu radosti“...
otpjevali mu oproštajnu „Fala“.

Mislio je ostaviti nešto iza sebe –
na kraju sve ostavio „iznad“ sebe.

Pogled u stvarnost

Zlorabe izreku „za dobrim konjem prašina se diže“.
Samo dignu prašinu a ljudi misle –
kako su dobri.

Virtualni junaci, junače se samo –
na facebook stranici.

Od sveznajućeg Googla, lako se ogugla.

Jogurt i bunika nekima dobri za probavu...
često loši za okolinu.

Kupaju se na Brijunima i još su neslani.

Što smo više protiv nedjela, to su
njihovi tvorci popularniji.

Demokracija je, nema više milicije –
na vratima zvoní policija.

Uzimao gotovinu iz blagajne ;
socijalno osjetljiv.

Ne vide lopovluk... dalje od spomenika.

U tramvaju više nema žamora;
pišu se i čitaju SMS poruke.

Šuma demokracije, zagušila mladicu empatije.

Pastiri sve deblji, stado sve mršavije.

Altruisti propali kroz ozonsku rupu.

U(r)bi et or(o)bi.

Zaronio duboko u problem i ostao bez zraka.

Plivao bi u aforističkim vodama –
ali ne zna plivati slobodnim stilom.

Uvijek je pravo vrijeme za aforizam.

Aforizam ne može ništa zaustaviti –
ni obavijesni razgovor.

Nemojte štrajkati, šteti „brendiranju države“.

Kleptomanija – lopova klepe i opet krade.

Od bolesti kleptomanije, gora je samo –
piromanija.

Kleptoman može nekome koristiti –
piroman ne koristi nikome.

Kleptomanija je teško izlječiva –

piromanija još teže.

Koliki je čovjek, ako na kraju –
stane u kutijicu ?!

Bio je njezin anđeo čuvar –
a u njoj svi vragovi.

Različitosti se privuku – tek onda spoznaju...

Elegantni frak i šešir, europski –
karakter i narav domaći.

Političar odijelo mijenja, narav ne.

Zakoni ne postoje da možeš slobodno govoriti,
nego da institucije mogu “postupati”.

Treba prevoditelj političarskog govora –

na narodni jezik.

Nije ovo „slučajna država“ - takva je osmišljena.

Nekada lopove nisu birali u skupštine.

Prijatelji zajedno čuvali ovce,
danas jedan broji novce.

Smisao facebook prijateljstva ne obilježava
način početka, nego razlog prestanka.

Visoka politika obilježena –
niskim udarcima.

Dalekosežna vizija nekih ministra –
premijerova fotelja.

Svakim danom... nekima more odmiče.

Mnogima je i lavor preduboko more.
Jugo kod ljudi potiče razne nostalgije.

Jugo može „izluditi“ svakoga,
a nekoga i bonaca.

Kroničar vremena zaražen –
bolestima društva.

Danima ne radi, malo se odmori –
pa nanovo.

Dali nam slobodu i mjere svaku
izgovorenu riječ.

Čovjek bogat duhom, lako se odrekne
svoje zablude.

Ustavom su utvrđene maksimalne slobode –
statut stranke je realniji.

Razbacuju se demokracijom, kao da su je –
na cesti našli.

Ni med demokracijama ni pravice.

Neki su demokraciju protumačili :
„uzmi koliko trebaš“.

Demokracija, najljepša je dekoracija –
predizbornog skupa.

Demokraciju već naplate...kad-tad.

Demokracija u obitelji ;
kako to anarhično zvuči.

Ne navikavajte se na demokraciju ;
moglo bi vas koštati.

Demokraciju ste utrošili na izborima !

Od prekomjerne zlorabe –
demokracija se izliže.

Siromašnima, demokracija je pokrpana.

Kada si gladan, demokracija ti nije –
prva na pameti.

Ni kod kontejnera nema demokracije.

Dosta više demokracije – sve nam pokradoše !

Čudom se čudi :
„Otkud mi vila, mercedes, tri stana ? Podmetnuto!“

Jao i pomagaj kada –
institucije rade svoj posao.

Drž' - nedaj...rade novu rekonstrukciju
stare vlade.

Stajati iz koga –
premijer i osumnjičeni ministri.

Gdje mi je bila pamet ?
Narod nakon izbora.

„Gdje si bio kad je grmilo?“ – pitaju one
koji nisu izašli na izbore.

Tuk na utuk – unutarstranačko previranje.

Rugala se koza ovci da jos se vidi... –
međustranačko nadmetanje.

„Znati znanje“ je – izvući se iz optužbe
o pronevjeri novca.

Čitati s usana političara...
populisti pjevaju narodu.

Biti u središtu javne sablazni...
politička afera je na vrhuncu.

Tko radi, ne boji se gladi –
jer dok radi, ne misli na glad.

Jedno misli, drugo govori, treće...
ništa ne radi.

Tko se sa smradom hrve, ostane smrditi
– pobijedio ili ne.
Čude se kak pura dreku...
Danas je svaki drek na vlasti.

U početku bijaše riječ!
Tako, riječ po riječ, nastade tučnjava...

Koliko prijatelja, toliko vrijediš –

koliko vrijediš, toliko prijatelja.

Prijatelji su dolazili u kuću,
sada preko ekrana šalju palčeve i srca.

Možete se „slikati“,
policija već ima sliku u kartoteci.

Farbaju nas –
barem ne običnim... krečom.

Uspjeh preko noći, traje do jutra.

Sit gladnome ne vjeruje.
Gladan više nikome ne vjeruje.

S cigaretom si usamljen, samo toga –
nisi svjestan.

Sudbina je mnogima samo izgovor
za neuspjeh.

Crni labud, sve češća ptica močvarica –
u vodama naše politike.

Kako sam ja normalan –
to nije normalno.

Seksforizmi

Svi su muškarci isti. Samo su neki duži.

Razlika između muškaraca iskazuje se –
u centimetrima.

Neka te ne brinu centimetri, uzdaj se
u šarm i strpljivost.

Brine te „aparat“ ; ručni rad uvijek je u modi.

Ako te brine rezultat rada, upamti:
dobra priprema, pola je posla.

Dobra priprema posla i alat štedi.

Ako ti spočita dužinu, uzvrati joj širinu.

Sve su žene slične ; neke se dulje premišljaju.

Pravom muškarcu razlika među ženama –
zanemariva je.

Ako te odbije, traži i drugi put –
računaj na njenu zaboravnost.

Ti počni pripremati „teren“; ostalo će priroda.

Svejedno koji „ulaz“ odabereš,
uvijek ćeš biti u toplom.

Ako uđeš na „stražnji“ ulaz, na „prednji“ –
izađi uspravno.

Bojiš se zalutati u „šumi“ –
bez brige, svaki hajduk pozna špilju.

Nježnim se riječima razmakne put k sreći.

Volim bijelo meso ; nisam rasist.

Klasika još vrijedi – „puna šaka brade“.

Sada su u modi : ćela, brazil i irokeza.

Princip klipa i stapa u ljubavi,
priroda izmislila prije parnog stroja.

Ulje uvijek čini razliku – u predigri.

Fizički spoj dva različita elementa –
znak su dobre kemije.

Ne dopusti da dva puta zove k sebi.

Prije ljubavnog posla, ne pluj u šake.

Nakon svakog rada, obriši znoj
i operi ruke.

Poslije čina, ne pitaj „što to znači“ –
i ne odgovaraja na takvo pitanje.

Pušenje je zdravo – samo u ljubavi !

Ako je riječ o „pola“, provjeri –
na koju polovicu misli.

Mala stvar, ulaznica je –
za veliku predstavu.

Kasno je spoznala – stvar je u njoj.

Mali je, problem između nas.

Kako misliš, „stvar je u meni“? – pita ona.

Mala pilula, čini veliku razliku.

Male stvari čine razliku ;
neke i za devet mjeseci.

Mali je problem, tek u velikom kontekstu.

Misliš, mali ne može napraviti veliku štetu ?
Itekako.

Iskusan čovjek koristi prednosti male stvari.

Mala stvar naraste, velika se puno
ne mijenja.

Mala stvar, brže se kreće;
prođe neprimjetno.

Male stvari ni djevojke se ne boje ;

dok nije kasno.

Iskusne žene znaju vrijednost i mogućnosti
male stvari.

Mala stvar, može birati gdje će –
velika ne.

Mala stvar, u grupi izaziva podozrenje.

Mala stvar djeluje bezazleno –
mnoge se prevarile.

Obično, zbog male stvari –
i supružnici završe na sudu.

Mala stvar može razoriti veliki brak,
nakon prestanka ljubavi.

Mala ljubavna stvar, razorila –
veliku Troju.

Srednji prst ima drugačije značenje –
u braku.

Srednji prst podiže raspoloženje.

Srednji prst u veseloj igri odraslih

Srednji prst kao kontracepcija.

Studija o „srednjem prstu“

„Srednji prst“ – međunarodni znakovni izraz.

„Srednji prst“... više nego cijela abeceda.

„Srednji prst“, znači više nego ostala četiri.

Palac stopira auto, „srednji prst“ plaća.

Jedan „srednji prst“, više nego sto riječi.

„Srednji prst“ i u klinastom je pismu.

„Srednji prst“, već i na zidu špilje.

„Srednji prst“ na svim jezicima –
znači isto.

Srednji prst na latinskom jeziku –
medio digito.

Stavi srednji prst u more i odgovori
cilom svitu.

Rječitija od „srednjeg prsta“ – samo je šaka.

„Srednji prst“ više govori i kada šuti.

„Srednji prst“, najčešća literarna nagrada.

Ministarstvo kulture pokazalo „srednji prst“ –
aforistima i humoristima.

Bilo kuda, „srednji prst“ svuda.

„Srednji prst“ nije – srednji put.

„Srednji prst“, najduže se pamti.

„Srednji prst“ na rastanku... gotovo –
sada je kraj.

Srednji prst u „pekmezu“ –
preduvjet za političku karijeru.

„Srednji prst“ određuje smjer karijeristima.

„Srednji prst“ agrarnoj reformi.

„Srednji prst“ na tekućem računu.

Umočen srednji prst ide najdublje.

Nekima, ni srednji prst se ne smeta –
naprotiv.

Srednji prst u „ličkom pozdravu“.

„Srednji prst“ korumpiranima u vlasti.

„Srednji prst“ populistima.

„Srednji prst“ nepotizmu i uhljebima.

„Srednji prst“ korumpiranim sucima.

„Srednji prst“ neizašlim na izbore,
s „velikim opravdanjem“.

„Srednji prst“ tobožnjoj demokraciji –
u kapitalizmu.

„Srednji prst“ velikodržavnim osvajačima,
zakasnio, uz puno žrtava.

„Srednji prst“ ratnim profiterima –
uknjižen u njihov rizik.

„Srednji prst“ nije neka prijetnja –
globalizaciji.

„Srednji prst“ uništavačima klime –
slabiji od profita.

Demografska obnova bez srednjeg prsta.

„Srednji prst“ u parlamentarnoj raspravi.

„Srednji prst“, kao ispravak netočnog navoda.

Srednji prst može podići raspoloženje –
u kući.

Srednji prst u veseloj igri odraslih.

Srednji prst kao sigurno sredstvo zaštite.

Od srednjeg prsta nema straha
i neizvjesnosti.

Sa srednjim prstom znaš na čemu si.

„Srednji prst“ uvijek je pri ruci;
najbrži odgovor.

Na rastanku uz „srednji prst“ – nema suza.

„Srednji prst“ ne govori, ali puno kazuje.

Više uvažavaju „srednji prst“ –
nego oštru riječ.

Koga jednom takne „srednji prst“ –
ne znači da neće i drugi put.

Koga dopadne „srednji prst“ i maloga se boji.

Na „srednji prst“ ništa ne stavljaju,
gol je najrječitiji.

„Srednji prst“ svima koje sam izostavio
u ovoj knjizi a zavređuju ga.

Aforizam, bolest ili lijek

Za društvene bolesti –
aforizam je antiseptik.

Aforizam, kao droga –
svi ga kude i obožavaju.

Aforizam izaziva ovisnost,
traži još...još...još.

Tko nema sreće u ljubavi,
može je naći u aforizmima.

Ljubav i aforizmi, obrnuto proporcionalni.
Izuzeci ne čine pravilo.

Bolje aforizam kao lijek,
nego alkoholizam kao utjeha.

Tko se jednom „navuče“ na aforizam,
nema spasa...prelazi u kronično.

Aforizam je drugačiji pogled na svijet,
izgleda grublji ali realniji.

Svijet treba gledati objektivno –
kroz aforističke naočale.

Svi koji nose naočale nisu aforisti;
tako samo izgledaju.

Aforista i kada žmiri – vidi.

Aforist, što jače i dulje žmiri –
bolje i dalje vidi.

Budući aforist prepozna se kod rođenja –
još kao beba zapiša nekoga.

Tko aforizam ozbiljno ne shvaća –
sudbina mu vraća.

Iz biografije pisca:

Milan Rupčić

Milan Rupčić, rođen je 1948. godine u Vrbovljanima. Djetinjstvo i mladost, kao i veći dio života proveo je u Lici kod djeda. Diplomirao je organizaciju rada i politologiju. Bio je i sindikalni aktivista.

Pjesnik klasične poezije, haikua, limericka, pisac pripovijetki, bećaraca i aforist kao pisac pojavio se relativno kasno. No, kako izgleda za marljivog pisca uvijek je pravo vrijeme.

Književna djela počeo je stvarati prvom zbirkom objavljenih pjesama Sjećanja pod hrastom, 2012. god. u vlastitom izdanju. Na takav način tiskao je i slijedeće knjige pjesama: Sjećanja pod hrastom, 2. izdanje, Kaleidoskop jednog života, Iz okrugle krletke, Nakon isteka.

Knjiga Kamen u grudi snijega, osim pjesama sadrži pripovijetke, gdje se pisac predstavlja i kao vješt, duhovit pripovijedač.

Slijedi knjiga Kaplje od vremena u kojoj dopisuje i poglavlje s limerick pjesmama. Potaknut tim iskustvom napisao je zasebnu, cjelovitu knjigu naslova Mi ili o nama, koja je cijela protkana tim malim, sažetim, duhovitim limerick prikazima ljudi i događaja. Nastavio je tragati i otkrivati tajne ljepote haiku izričaja, pa je izdao i zasebnu knjigu Boje, zvuci, mirisi.

Sudjeluje u natjecajima i natjecanju haiku pisaca.

Uslijedila je knjiga kompilacijskog sadržaja Krugovi na površini, 2019. u kojoj je klasična poezija, haiku pjesme, limerick, basne i prvi put jedno poglavlje aforizama. To se pokazalo prihvatljivim i sada je napisao knjigu aforizama Gluho doba.

Upustio se, u međuvremenu, u vode narodne baštine i sastavio knjigu bećaraca pod nazivom Bećarim se... što mi mogu, 2020.

Neke pjesme objavljene su u javnim medijima a dvije pjesme uvrštene su u monumentalnu knjigu Lika i velebitsko primorje u hrvatskoj književnost, izdatu od Ogranka Matice hrvatske u Gospiću, 2017.

Kontakt:

e-mail: milank.rupcic@gmail.com

Kazalo:

<i>Uvod</i>	05
<i>Glasni zvuci u gluho doba</i>	07
<i>Gluho doba</i>	13
<i>Bolesti demokracije</i>	19
<i>Bez boje i mirisa</i>	23
<i>Misliti il' ne misliti</i>	42
<i>Pogled u stvarnost</i>	49
<i>Seksforizmi</i>	63
<i>Studija o „srednjem prstu“</i>	70
<i>Aforizam, bolest ili lijek</i>	78
<i>Bilješka o piscu</i>	82
<i>Kazalo</i>	84

Prilog – Ugovor o korištenju digitalnih knjiga

Digitalne knjige by Impero present dopušteno je koristiti samo za osobne potrebe korisnika, čime želimo izbjeći bilo kakvu mogućnost zlorabotrebte autorskih prava autora knjige. Korisnici ih mogu slobodno pregledavati, kopirati, umnožavati te pokazivati i slati prijateljima ili svim onim za koje misle da bi ih takvo što moglo zanimati, no svaka druga vrsta distribucije digitalnih knjiga ostaje isključivo i nepovredivo pravo stranice www.digitalne-knjige.com.

Nenad Grbac iz Zagreba, kao nakladnik, s jedne strane (u daljnjem tekstu: nakladnik) i posjetitelj stranice www.digitalne-knjige.com kao korisnik usluge (u daljnjem tekstu: korisnik) zaključuju klikom na link Prihvaćam ugovor o korištenju knjige prije njezina preuzimanja(download), sljedeći:

UGOVOR O KORIŠTENJU DIGITALNIH KNJIGA by IMPERO present

čl. 1.

Ugovorne strane su suglasne da se digitalnim knjigama nakladnika korisnik može koristiti samo za osobne potrebe, pri tome ničim ne ugrožavajući autorska prava nakladnika i pisaca koji su nakladniku dali suglasnost da objavi njihovo djelo.

čl. 2.

U skladu s prethodnim člankom, korisnik knjigu može pregledavati, kopirati, umnožavati i slati svima onima za koje

smatra da bi ih knjiga mogla zanimati, a nije mu dopušteno mijenjati sadržaj knjiga, dopunjavati ga, kao ni bilo kakva izmjena u izvornome kodu knjiga (bilo u binarnom ili izvršnom obliku).

čl. 3.

Ugovorne strane su suglasne da je svaka druga vrsta distribucije digitalnih knjiga nakladnika zabranjena odnosno isključivo i nepovredivo pravo nakladnika.

čl. 4.

Slijedom prethodnog članka zabranjena je bez znanja i suglasnosti nakladnika i pisaca bilo kakva komercijalna ili reklamna upotreba digitalnih knjiga, njihovo korištenje u državnim i privatnim ustanovama (fakultetima, školama, knjižnicama, knjižarama i slično).

čl. 5.

Temeljem članka 3. ovoga ugovora zabranjena je i distribucija digitalnih knjiga nakladnika putem elektroničkih medija i Interneta.

čl. 6.

Ovaj ugovor zaključuje se na neodređeno vrijeme, a sve sporove proizašle iz njega ugovorne strane će nastojati riješiti sporazumno, dok se u suprotnome ugovara stvarno nadležan sud u Zagrebu.

Milan Rupčić

GLUHO DOBA

Vlastita naklada

Nenad Grbac

Srednjaci 22, Zagreb

Mob: 099 / 599-24-34

E-mail: digitalne.knjige@gmail.com

Urednik:

Nenad Grbac

Rupčić, Milan

GLUHO DOBA

www.digitalne-knjige.com

ISBN 978-953-354-268-3

Milan Rupčić

GLUHO DOBA

GLUHO DOBA

Milan Rupčić

